

No.1 - 8 oct 2012

شماره ی نخست - ۱۷ مهر ۱۳۹۱

۱۹ جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان - همدان

The 19th international theatre festival
for the children and youth

ایستاد

بی تردید رشد هر جامعه ای
در گرو توجه و برنامه ریزی دنیای کودکان است

امروز در صحنه

امروز در خیابان

با هم با کودکان

سخن نخست

واضح است که ... ای نام تو بهترین سر آغاز

واضح است که به قول جیمز ژاوتز "تجربه کردن یورش بردن به دنیای ناشناخته هاست، چیزی که فقط پس از وقوع می توان چارچوب اش را مشخص کرد. آوانگارد بودن، در حقیقت در صف مقدم بودن است" واضح است که اگر همین را که آقای اوتز گفته است، یعنی یورش بردن به دنیای ناشناخته ها را از هنر بگیریم و همواره بخواهیم در دنیای شناخته شده ها گام برداریم، برای هنر چیزی نمی ماند، الا تکرار همه ی روزمره گی ها. چون هر گاه دنیای ناشناخته ای نباشد برای یورش بردن به آن، آن چه می ماند تکرار خسته کننده ای است که در نهایت به کلیشه می انجامد و به ابتذال.

تئاتر هنر بویایی است که ماهیت آن تو به نو شدن در لحظه است. و آن چنان زنده است که هیچ لحظه ای را در آن نمی توان یافت که با لحظه ی پیشین اش یکی باشد. و هرگاه نخواهد که به دنبال این تو به نو شدن برود، بی شبهات به انسان زنده ای نخواهد بود که هر آن ممکن است از رمق بیفتد و از نفس کشیدن بماند. اما از طرفی واضح است که تجربه کردن و گذشتن از قوانین روزمره و تحمیل شده ی به تئاتر، مستلزم وجود جسارت در هنرمندان این رشته است، که دل شیر می خواهد و زهره ی پلنگ.

ادوارد گوردن گریک در جایی گفته است «برای نجات تئاتر باید آن را نابود کرد» تردید نکنیم که اگر این گونه نباشد و اگر جسارت و بران گری نداشته باشیم هیچ چیز ساخته نخواهد شد. و اگر نبود این جسارت یورش بردن به دنیای ناشناخته، تئاتر امروز نیز می بایست همانند نمایش واره های دوران اساطیری چون ژئوس و اوزیریس دست و پا می زد. و اگر نبودند درام نویسان مدرنی چون ایبسن و استریندبرگ و چخوف و تجربه گرانی هم چون استانیسلاوسکی و گریک و آرتور و میروهلد و باربا و پیسکاتور و برشت و دیگرانی در آغاز قرن بیستم، تئاتر امروز می بایست که در شیوه های تئاتری قرون وسطی یا دوران شکسپیر درجا می زد. پس واضح است که راز ماندگاری این هنر که قدمتی به طول زاد روز بشریت دارد مرهون همین نو به نو شدن است. و اگر این هنر بخواهد تا ماندگاری اش در بین مخاطبین اش را ضمانت کند، باید که جسور باشد و تجربه گرا و نواندیش.

آنتون آر تودر مورد بی علاقگی تماشاگران به تماشای تئاتر، چیزی را می گوید که ما از آن به تکرار و کلیشه یاد می کنیم «اگر مردم عادت رفتن به تئاتر را از دست داده اند برای آن است که ما چهارصد سال، یعنی از رنسانس به بعد معتاد به تئاتر توصیفی و روایی بوده ایم» این در تکرار و کلیشه ماندن، یا با جسارت آگاهانه و هنرمندانه به سوی ناشناخته ها خیز برداشتن، بیشتر از تولید تئاتر برای بزرگترها در نمایش های کودک و نوجوان ما جا خوش کرده است. از نمایش نامه های قالبی با چند حیوان ریز و درشت گرفته تا طراحی صحنه های تکراری و بازی های قراردادی و ...

این گونه است که به نظر می رسد واضح باشد که تئاتر کودک و نوجوان ما نیاز به پوست انداختن جدی دارد که خوشبختانه به نظر می رسد که آغاز شده است. آغازی که به گفته پیتز بروک ره به جایی نخواهد برد مگر آن که درک جدید و ژرف از فرایندهای جامعه بشر (در این جا کودک و نوجوان) داشته باشیم.

امید که نوزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان بتواند به این آغاز شتابی فزاینده و در خور ببخشد. انشالله

سردبیر

این جاهم — دان است، پایتخت تاریخ و تمدن ایران

رشیدالدین فضل الله، میرزاده عشقی، مامن شیخ رئیس ابن سینا، و شهر ده ها تن از دیگر نام آوران عرصه ی علم و ادب و معرفت.

این جا همدان

است. کهن پایتخت ایران، شهر غارعلیصدر و دریاچه سد اکباتان و کتیبه های گنجانده و آرامگاه ابن سینا و مزار باباطاهر عریان و مقبره

امامزاده عبدالله و مسجد جامع باستانی و گنبد علویان و برج قربان و مجسمه شیر سنگی و کاروانسراهای مانده از ازمه ی پیشین و تپه تفریخی حاج عنایت و دره های سرسبز عباس آباد و مقبره ی امامزاده حسین، شاهزاده حسین (ع) و مجتمع تفریخی سیاحتی تپه عباس آباد و بسیاری دیگر از آثار باستانی و جاذبه های تاریخی معماری و مراکز دینی مذهبی و سیاحتی و ...

این جا همدان است

■ کهن پایتخت تاریخ و تمدن ایران بزرگ اسلامی.

این جا همدان

است. کهن پایتخت ایران، شهری باستانی با وسعت ۴۱۸ کیلومتر مربع و از خط الراس رشته کوه الوند تا مرزهای شرقی استان. شرقی ترین نقطه ی این شهر ۴۹ درجه و ۲۷ دقیقه، غربی ترین آن ۴۸ درجه و ۲۰ دقیقه از نصف النهار گرینویچ فاصله دارد و در حداقل ۳۴ درجه و ۳۵ دقیقه تا ۳۵ درجه عرض شمالی واقع شده است. شهر همدان از شمال به شهرستان ن های رزن و کبودرآهنگ، از جنوب به توپسرکان و ملایر، از شرق به استان مرکزی و از غرب به شهرستان بهار محدود می شود.

این جا همدان

است. کهن پایتخت ایران، شهر کوه نام آور الوند با ارتفاع ۳۵۷۴ متر از سطح دریا و قله های سرافراز آلمایلاغ، کرکس، قزل ارسلان، دائم برف، کلاغ لان، تاریک دره، کمرلرزان، چهارقله، گاوبره، شاه نشین، کلاه قاضی و بلندترین آنها قله ی الوند.

این جا همدان

است. کهن پایتخت ایران، شهر باباطاهر عریان، شهر شهید عین القضا، شهر مولانا فخرالدین عراقی، بدیع الزمان همدانی، خواجه

باهم با کودکان

در نخستین روز از نوزدهمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودکان و نوجوانان همدان، داوران کودک و نوجوان این جشنواره که چون موجی شاد سرخوش در سالن اجتماعات امام رضا (ع) ی مجتمع سینمایی شهید آوینی گرد هم آمده بودند تا آغازین روز حضور رسمی خود را جشن بگیرند، همراهِ قائم مقام جشنواره، مدیر هماهنگی جشنواره، و متولی امور داوران کودک و نوجوان جشنواره، در این نشست صمیمی و با نشاط آقایا هادی فیض منش و سیدمحمد رضا جوادی، ضمن خوش آمدگویی به داوران کودک و نوجوان، آن ها را به انتخابی صحیح و شایسته فرا خواندند. قرار است این داوران در هر بخش (کودک و نوجوان) یک نمایش و یک بازیگر برگزیده داشته باشند.

پوستر نوزدهمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان رونمایی شد

پوستر نوزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان روز سه شنبه با حضور معاون سیاسی و امنیتی استانداری همدان و مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی در گالری زنگنه مجتمع فرهنگی سینمایی آوینی همدان رونمایی شد.

معاون سیاسی امنیتی استانداری همدان در این آیین با بیان این که جشنواره تئاتر کودک همواره با حمایت اصحاب رسانه مواجه بوده، ابراز امیدواری کرد بتوان در حوزه های هنری و تبلیغی توأم با نشاط برای مردم کار انجام داده شود.

فامیل کریمی عملکرد رسانه های استان را در ترغیب مدیران دستگاه های اجرایی مطلوب ارزیابی کرد و اظهار داشت؛ مطبوعات باید کمک کنند جشنواره نوزدهم تئاتر در تراز بین المللی نیز به خوبی مطرح و معرفی شود.

در این مراسم خسرو بیات مدیر اجرایی نوزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان اظهار داشت؛

این پوستر که توسط شهرام عظیمی از هنرمندان فعال و حرفه ای همدان طراحی شده است پیام شادی و جهانی سالم و بانشاط برای همه بچه های جهان را در خود دارد.

نمایشگاه ماسک

در جشنواره ی نوزدهم

نمایشگاه ماسک های نمایشی ساخته شده توسط حامد ترابی، از هنرمندان تئاتر استان همدان، در روز ۱۵ مهرماه، با حضور قائم مقام جشنواره، معاون اداری و مالی اداره ی کل فرهنگ و ارشاد اسلامی همدان، مسئولین و تعدادی از هنرمندان و بازدیدکنندگان، در گالری استاد زنگنه، واقع در مجتمع سینمایی شهید آوینی، گشایش یافت. این نمایشگاه شامل ۵۰ تابلو ماسک از شخصیت های معروف کارتون و حیوانی است، که در طول دو ماه اخیر قالب گیری، اجرا و پرداخت شده اند. نمایشگاه فوق تا پایان جشنواره دایر می باشد.

هنر دینی آن است که بتواند معارفی را که همه ی ادیان - و بیش از همه، دین مبین اسلام - به نشر آن در بین انسان ها همت گماشته اند و جانهای پاکي در راه نشر این حقایق نثار شده است، نشر بدهد، جاودانه کند و در ذهن ما ماندگار سازد.

پیام جناب آقای دکتر سید محمد حسینی

وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی

بی تردید رشد هر جامعه ای در گرو توجه و برنامه ریزی دنیای کودکان است

چون سر و کار تو با کودک فتاد پس زبان کودکی باید گشاد

روحیه ی مشارکت، ابتکار، خلق و آفرینش، عامل سازنده ی شخصیت و هویت فرهنگی و روشی برای درک مفاهیم پیچیده، به زبان زنده و نمایشی است. اما تحقق این تأثیرگذاری همچنان در گرو هدف مندی و بالندگی تئاتر کودکان و نوجوانان است، که یقین دارم هنرمندان سخت کوش این رشته، و برنامه ریزان دلسوز در معاونت هنری، اداره ی کل هنرهای نمایشی و اداره ی کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان همدان، در نیل به تعالی آن گام های ارزنده ای را با سرافرازی بخواهند داشت.

جامعه ی آینده خواهد بود. برای حضور در چنین جامعه ای، نیازمند مخاطب شناسی، ابزار و کارآمدترین روش های موثر فرهنگی هستیم. توسعه ی بدون برنامه ریزی میسر نیست، و رشد، تعالی و شکوفایی بدون توجه به تکوین شخصیت درونی کودکان، امری محال و ناممکن به نظر می رسد.

نظام فرهنگی و مهندسی آن، ارتباطی مستقیم با دنیای کودکان دارد. همچنان که معمار کبیر انقلاب اسلامی پس از قیام سال ۱۳۴۲، کودکان درون گهواره را سربازان خود نامیدند، و هم آنان بودند که در جوانی و میان سالی، نظام انقلاب اسلامی را بنا نهاده و مستحکم ساختند. تئاتر کودکان و نوجوانان با ایجاد

دنیای کودکان، دنیای خاصی است و تفاوت ها و تمایزات آن با دنیای بزرگ سالی آشکار است. بی تردید رشد هر جامعه ای در گرو توجه و برنامه ریزی دنیای کودکان است. به عبارتی، رشد فرهنگی کودکان، دروازه ی ورود به رشد عمومی

پیام علی محمد آزاد، استاندار همدان

به نوزدهمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان

امید است جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان بتواند نقطه ی امیدی برای فعالیت تمامی هنر مندان متعهد باشد

احترام به رسولان الهی بر می آید، که امید است جشنواره تئاتر کودک و نوجوان بتواند در صحنه ی بین الملل این وظیفه را به خوبی ایفا کند و نقطه ی امیدی برای فعالیت تمامی هنرمندان متعهد باشد. در کنار این، توجه به مسایل ملی و ایجاد فضایی برای هم اندیشی و هم فکری هنرمندان و پایه گذاری روش هایی که تئاتر کودک و نوجوان نقش بیشتری در تربیت و آموزش این دو گروه داشته باشد ضروری است. امیدواریم تمامی مهمانانی که به این مناسبت در همدان گرد هم آمده اند روزهای خوبی را در این استان سپری کنند و خاطره ای خوب از این سفر داشته باشند. و آرزو دارم تمامی کودکان و نوجوانان در جهان امروز از کانون گرم خانواده برخوردار باشند.

علی محمد آزاد
استاندار همدان

موفقیت های بسیاری داشته و هر ساله برای تأثیرگذاری بیشتر تفاوت هایی با سال قبل را تجربه کرده است. تصمیم مقولانه ی جداسازی تئاتر کودک از تئاتر نوجوان و ثبت جشنواره در تقویم رویدادهای هنری بین المللی، پاسخی به مطالباتی بود که اهالی نمایش از این جشنواره انتظار داشتند. مسیر پیش روی جشنواره ی تئاتر کودک و نوجوان، در جهان امروز مسیری سخت و پر تلاطم است، زیرا جشنواره قرار است با معیارهای انسانی و اسلامی به گسترش تئاتر در جهان کمک کند. معیارهایی که هنر را نه برای هنر، بلکه ابزاری برای تعالی می دانند. معرفی هنر متعالی در تئاتر به کودکان و نوجوانان جهان و بهره گیری از ابزار نمایش برای ارتقای سطح فکری و زندگی کودکان و نوجوانان دنیا، تنها از هنرمندانی با نگاهی مبتنی بر پاسداشت ارزش های انسانی و فضایل اخلاقی و

بسم الله الرحمن الرحيم
پایتخت تاریخ و تمدن ایران زمین، بار دیگر میزبان جشنواره ای است که آغاز حرکت آن با شعار امید از همدان بوده و با اتکا به همین شعار و تلاش و کوشش مستمر، اکنون نوزدهمین دوره آن برگزار می شود.
جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان، در طول سال های برگزاری،

در آغاز هیچ نبود مگر او

مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی همدان و مدیر اجرایی جشنواره تولید نمایش یا تئاتر برای کودکان امری است دشوار و دشوار تر از تولید برای بزرگترها

امری فطری و نهادینه است. چرا که چنان که هر یک از ما، کودکی کرده‌ایم و اکنون کودکانی را می‌بینم، کودک تا به خود می‌آید، شوق به بازیگری دارد. بازیگری در نقش‌های دیگران و تجربه کردن زندگی در جای دیگران؛ به جای پدر یا معلم یا پلیس یا هر چه که در ذهن خلاق خود داشته باشد. و چه ذهن خلاق و شکوفایی دارد کودک. که اگر این ذهن خلاق را بازیگران بزرگسال داشته باشند، یکی از بال‌های شاهینی‌شان در خلق نمایش‌های برجسته، بلند پرواز خواهد بود. این‌ها را گفتم که بگوییم؛ تولید نمایش یا تئاتر برای کودکان، امری است دشوار، و دشوارتر از تولید برای بزرگترها. چرا که افکار بلند پروازانه و ذهن آفرینش‌گر کودک، چنان است که هر اثر دم دستی و ساده‌انگارانه و بساز و بفروشی را باور نخواهد کرد، و اگر باور نکرد، با آن اثر ارتباط نخواهد گرفت. پس نمایش‌گری برای کودک و نوجوان، کاری است ظریف و هنرمندانه، که مرد کار افتاده می‌خواهد.

پس حال که در پایتخت تاریخ و فرهنگ و تمدن، و سرزمین وجدان‌های خناجو و حق‌طلب (همدان) گرد هم آمده‌ایم تا قدوم مبارک شما هنرمندان ارزشمند ایران اسلامی را، ارجی بسیار نهیم، بیایید همدلی پیشه سازیم و گاه با وضو، گام در وادی عشق به هنر و نمایش

در آغاز هیچ نبود، مگر او. که هیچ آغازی نداشت و هیچ انجامی. و ابتدا بودنی که از آن آغازین بی‌آغاز به نشان آمد، کلمه بود. و همچنان، آغازین پیمایی که از یگانه خالق بی‌همتا، حضرت دوست، به آخرین پیام آور دوست‌پرورش فرود آمد، کلمه بود. و خوانش آفریدگارش به کلمه: «قرا باسم ربک الذی خلق». و آدمی، این یگانه نگین آفرینش بر تارک قله‌های وجود، که به حق اشرف مخلوقات است، اگر بداند و اگر بخواند، نخستین دست‌آویزش در بنده‌گی بارگاه ملکوتی حضرت حق، دست یازیدن به آیین‌های مذهبی بود و به مراسم آیینی، که این گفتگو را خلق کرد. گفتگو، ابزاری برای راز و نیازها به درگاه معبود، معشوق، یا هر چه نامش بگذاریم. گفتگو عنصری تعیین کننده و گریز ناپذیر در آیین‌های نمایشی یا نمایش‌های آیینی، و بعدها در هنری که تئاتر می‌خوانیم، و در تئاتر دیالوگش می‌گوییم. و کلمه، جان مایه‌ی گفتگو یا دیالوگ. نمایش پدیده‌ای است کهن، و آن چه جدید است، تئاتر است نه نمایش. که فرق است بین تئاتر و نمایش. نمایش ترجمه‌ی ناکاملی است از تئاتر. که تئاتر زیر مجموعه‌ای است از نمایش، که مجال شرح و بسط این دود، زمان دیگری است و نوشتاری دیگر.

اما آن چه زمان و مجالش اکنون است، هر چند کوتاه و اندک، این که همان گونه که در بالا آمد، انسان با نمایش هم‌زاد است، و این دود، با مذهب. پس چرا نگوییم که انسان از کودکی با نمایش (در اینجا تئاتر) مانوس است؟ و از کودکی نمایش‌گری و بازیگری را می‌داند و می‌خواهد، هر چند نه کلاس دیده باشد و نه تئاتر و نه فیلم و نه سریال. اما نیاز به بازیگری در او (کودک)

و کودکان بگذاریم.
امید است که برگزاری نوزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان، بستری شایسته باشد و آغازی بایسته، برای تولید اثری ارزشمند و هنرمندانه، برای کودکان و نوجوانان این مرز و بوم خدایی.
انشاءالله

کودکان می‌آیند تا راه و رسم زندگی و ادب و بزرگ اندیشی و صداقت و یک رنگی را از زبان تئاتر بیاموزند

احمد بیگلریان

نوزدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان با روزهای پر از نشاط در بستری از ارتباط فرهنگی و آموزشی آغاز می‌شود. دیدن لحظه‌های فرح بخش در صحنه، یکی از دل مشغولی‌های هزاران کودک و نوجوانی است که به نوعی با این جشنواره گره خورده‌اند. هر ساله به انتظار برگزاری آن به سالن‌های نمایش چشم می‌دوزند. کودکان می‌آیند تا راه و رسم زندگی و ادب و بزرگ اندیشی و صداقت و یک رنگی را از زبان تئاتر بیاموزند و با لحظه لحظه‌های نمایش و تعلیم و تربیت؛ ناب‌ترین خاطره‌ها با تئاتر را در ذهن خود به ثبت برسانند و تا سنین بزرگ سالی با مرور خاطرات این روزها نقبی به گذشته و دنیایی از رفتارهای انسانی بزنند. تئاتر کودک و نوجوان تأثیرگذارترین گونه‌ی آموزشی است که ناهنجارترین کودک را به صبورترین انسان روی زمین تبدیل می‌کند. نیروی مرموز تئاتر؛ عنصری است که پیوندهای اخلاقی و انسانی را در اندیشه‌ی پاک کودکان پرورش می‌دهد و دنیای گسترده‌ای از زیبایی‌ها، امید و شادابی در برابر دیدگان آن‌ها باز می‌کند. لحظاتی که رنگ و نور و صدا و قصه؛ جهانی پر از شادی و نشاط ایجاد می‌کند؛ لحظه‌ای است که جادوی تئاتر اتفاق می‌افتد و ذهن خلاق کودکان به غلیان در می‌آید و در پی دانسته‌های جدید حرکت می‌کند. کودکان و نوجوانان؛ بزرگ مردان آینده هستند که صندلی‌های سالن‌های نمایش را با اشتیاق پر خواهند کرد و در انبوهی از قصه‌ها شریک زندگی در صحنه‌های تئاتر خواهند شد.

پیام جناب آقای دکتر حمید شاه آبادی معاون هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به نوزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان-همدان در میان هنرهای مختلف، هنر نمایش ارتباط زنده و ملموسی را با دنیای کودکان دارد

اعطا می‌کند.

بهره جستن از آموزه‌های دینی و اصول اخلاقی و مؤلفه‌های انسان ساز دین مبین و آیات، روایات، احادیث، امثله، قصص و حکایات در قالب هنرهای نمایشی می‌تواند کودک مسلمان ایرانی را به تعالی و کمال هدایت نموده و اخلاق و رفتار آنان را مقبول و متین به بار آورد.

با آرزوی توفیق الهی برای هنرمندان
حمید شاه آبادی
معاون هنری

جدی، کودکان را در عرصه فرهنگی و هنری تربیت کرده باشیم، به همان گونه آینده کشور را رقم زده ایم، مبهم و پرفروغ و یا تیره و ظلمانی.

در میان هنرهای مختلف، هنر نمایش ارتباط زنده و ملموسی را با دنیای کودکان دارد، زیرا از یک سو آنان را به مشارکت اجتماعی و جامعه پذیری رهنمون می‌سازد و از دیگر سو خلاقیت و آفرینش را در آنان تقویت می‌نماید. فانتزی و تخیل از جمله ویژگی‌های تئاتر کودکان است که حسب سازگاری ذوقی و خلقی آنان و نیز بر انگیزختن تخیل و احساسات، رنگ و صفای ویژه‌ای به حال و هوای آنان

آفتاب پرفروغ فرداها در دستان پر توان کودکان و نوجوانان امروز طلوع می‌کند. از همین حیث و اعتبار منزلت و شأنیت آنان اهمیت، ارج و قرب ویژه‌ای پیدا می‌کند. دوران کودکی، هنگامه رویاها، آرمان‌ها و تربیت و نقش‌های ماندگار است. شاید ذکر این نظریه روان‌شناسی تربیتی خالی از لطف نباشد که می‌گویند شخصیت انسان را نه افتخارات و حال و هوای میان سالی و نه شور پر التهاب جوانی، که دوران کودکی او می‌سازد.

دنیای کودکی متضمن رشد و تکوین شخصیت درونی کودک است، پس ما آن گونه که با خلق، تولید و مشارکت

نباید چنین خیال کنیم که تئاتر کودک یعنی تئاتر کوچک

کیانوش بهروز پور
(مسئول انجمن هنرهای نمایشی استان همدان)

جشنواره تئاتر کودک و نوجوان نوزده ساله می شود و من خدا را شکر می کنم که لطف کرد تا یک بار دیگر شاهد برگزاری آن باشم. معمولاً همه، جشنواره هارا فضایی برای رشد و ارتقای بینه ی علمی هنرمندان می دانند. زیرا آشنایی با گروه های مختلف و آثار آن ها می تواند در تعامل و همکاری با دیگران بسیار موثر و مفید باشد. و جشنواره های تئاتر می تواند موجب شناسایی، معرفی چهره های جدید و ایجاد بستر مناسب برای تولید آثار فاخر هنرمندان باشد. وقتی سخن از تئاتر کودک و نوجوان به میان می آید، نباید چنین خیال کنیم که تئاتر کودک یعنی تئاتر کوچک.

گاهی همین باور باعث می شود تا هنرمندان این عرصه از حقیقت موضوع دور بمانند. و این وقتی به مرحله ی هشدار می رسد که کارگردانان جوان ما تصور کنند اکنون که بستر کارگردانی برایشان مهیا نیست، پس باید به تولید در زمینه کودک و نوجوان بپردازند و متأسفانه آن چه می ماند بی بهره ماندن کودکان از هنر ناب است.

تئاتر کودک شاخه هایی دارد از جمله تئاتر برای کودک تئاتر با کودک و تئاتر در باره کودک، که شناخت صحیح و اشراف به آن می تواند در برنامه ریزی و سیاست گذاری های اخلاقی و اجتماعی در آینده ی نسل بعد نقش مهمی داشته باشد.

این در حالی است که بیشتر خانواده ها با کارکرد تئاتر کودک نا آشنا هستند و این نوع فعالیت ها را باعث افت تحصیلی بچه ها می دانند، البته وقتی سخن از تئاتر کودک به میان می آید نباید نوجوان را نادیده گرفت، نوجوانی دنیای پر تنش بین کودکی و جوانی است که باید ویژه تر به آن نگاه کرد. به امید روزی که همه کودکان شاد باشند و کسی نگران آینده اش نباشد.

دکتر قطب الدین صادقی / مدرس و کارگردان تئاتر «پیان شاعرانه»

به نحوی دست به آفرینش زد، تا شکل و زیباییاشی اثر، «مخل» رابطه و معنا نباشد، و مخاطبان را سردرگم، کلافه، و یا «کم‌علاقمند» نسازد. در این راه، شاید درست‌ترین راه حلی که به نظر می‌رسد می‌تواند در مقابل دو شیوهی بالا؛ یعنی آموزش خام (= فقدان شکل) و تجرید (= ذهنیت و ایهام بیش از حد شکلی) پیشنهاد کرد، شیوهی «بیان شاعرانه» و تغزل در بیان صحنه‌ای‌ست؛ یعنی کشف مناسبت‌ها، معانی، نمادهای تازه، تجربه‌های نو، دید جدید برای روایت ماجرا، و البته، تشریح روابط شخصیت‌ها به گونه‌ای که مرزی میان انسان و حیوان و گیاه، یا زنده و بی‌جان باقی نماند. درست همان راهی که کودکان با تخیل سرشار و ناب خود، از ابتدای حیات در پیش می‌گیرند. تنها به این شیوهی شاعرانه و غیرمستقیم است، که می‌توان جدی‌ترین، زیباترین و اساسی‌ترین پیام‌ها را به سهولت، در این گونه‌ی نمایشی زیبا، قابل درک و دریافت کرد.

به هنگام نوشتن نمایش نامه‌ای ویژه‌ی کودکان و نوجوانان - و به‌ویژه کودکان - نخستین نکته‌ی درخور توجه، اندیشیدن به این امر است، که از میان دو گزینه‌ی اساسی «آموزش» و «تخیل»، بهتر است از چه چیز برای او سخن بگوییم؟ به عبارت دیگر، آموزش مهم است یا تخیل؟ آیا به او مستقیماً چیزی را بیاموزیم و مفاهیمی را تعلیم دهیم؟ و یا تنها در جهت گسترش تخیل و توانایی‌های درونی و فردی او کار کنیم؟ و آیا ضرورت دارد، که تنها در حوزه‌ی حساسیت‌های جمعی معمولی و دل‌مشغولی‌های گروهی و واقعی او سخن گفت؟ و یا این که باید در فضایی ذهنی و غیرملموس، برای او موضوعی را طرح و بیان کرد؟ تردید نمی‌توان کرد، که هر نوع آموزش مستقیم و تحمیلی، کار ما را از دایره‌ی «هنر» خارج نموده، و به چهارچوب پند و نصیحت و موعظه خواهد کشاند. بنابراین، برای دوری از «عبوس شدن» و نزدیک شدن به جوی سرشار از طراوت و شادابی و رهایی، لازم است حتی برای آموزش معمولی‌ترین آموزه‌های اخلاقی هم، دست به خلق فضایی بکر و تازه بزنیم، تا مخاطب ما به شور و اشتیاق و هیجان آید، سرشار از کنجکاوی به سالن نمایش گام بگذارد، و در نهایت، با طراوت و لذتی روحی آن را ترک کند.

مطلب اساسی‌تر، گزینش زبانی‌ست در خور و مناسب، که از هر نظر برای او جذاب، روان و سلیس بنماید. از این رو، باید از دست زدن به بازی‌های شکل‌گرایانه و تجریدگونه (یا آبستره) دور شویم. به عبارت دیگر، همان‌گونه که در بحث «محتوا»، نباید به گونه‌ای نوشت که به تماشاگر خردسال چیزی «تحمیل» شود، در مورد ابداعات شکلی هم، باید

مصطفی رحماندوست

... حالا این جشنواره روی چند پله بالاتر نشسته است

صحنه کلاس بیاوریم... وقتی سه سال پیش، جشنواره ی تئاتر کودکان ایران، دوباره به زادگاه خودش همدان برگشت، چهارمین دوره ای بود که من مدیریت این جشنواره را به عهده داشتم. در آن سال، در کنار همه ی مسئولیت هایی که مدیر یک جشنواره بین المللی دارد، همه اش به فکر این بودم که چه اتفاق مهمی در حال شکل گرفتن است. خاطرات دور و دراز در ذهنم شکل می گرفت و بسیار خوشحال بودم که شهر خاطره های من میزبان هنرمندانی شده که جدی و حرفه ای به تئاتر روی آورده اند. اما هر چه هست این آغاز راه است ...

و دبیرستان ابن سینا. مدتی هم توی نوبت می ماندیم تا امکان اجرا در یکی از این دو سالن به ما برسد، آن هم با امکاناتی که همه خود ساخته بود. روز اجرا که فقط یک روز بود، نه به پیام نمایش فکر می کردیم و نه نوع اجرا. فقط به این فکر بودیم که علاوه بر خانواده افراد مورد نظرمان هم به تماشای بازی ما آمده اند یا نه؟ اجراهای دانش آموزی ما فقط به این پروسه ختم نمی شد. گاه که دبیر با ذوقی داشتیم درس اش را تئاتر می کردیم و سر کلاس بازی می کردیم. خواه درس جغرافیا باشد و خواه داستانی از روی کتاب «دایرکت متد» گزیده بودیم تا به زبان انگلیسی روی

با هزار اما و اگر، مدیر و ناظم دبیرستان را راضی می کردیم که به ما اجازه ی تمرین تئاتر در مدرسه را بدهند. دم مستخدم مدرسه را می دیدیم، میز و نیمکت های کلاس را جا به جا می کردیم و بعد از تعطیلی مدرسه نمایشی را که از هفت میز گذشته بود تمرین می کردیم. خدا رحمت کند خانم دکتر میرهادی را. هم حائق بود و هم زندگی و پوشش عجیب و غریبی داشت. او مطبش را رها می کرد تا به ما تمرین بدهد و یا کمک مان می کرد تا متن مناسبی برای اجرا به دست بیاوریم. فقط دو تا دبیرستان در شهر باستانی همدان سالن به درد بخور داشت. دبیرستان پهلوی

امروز در صحنه

حضور نمایش «مترسگ» را در «جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان» و در خارج از تهران - در همدان - را فارغ از همه نتایج بعدی و حواشی احتمالی اش، به فال نیک می گیریم و برای همه شرکت کنندگان، برگزار کنندگان و تماشاگران آرزوی روزهای خوش داریم.

مترسگ

را کشف کند و قاتلین را به سزای اعمال شان برساند، اما کشمکش او با شکم گرسنه اش و روند بعدی وقایع، داستان را به سمت و سوی دیگری می برد.

یادداشت کارگردان:

حضور نمایش «مترسگ» در «جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان» در همدان، حاصل دو دغدغه همیشگی من است: اول دغدغه من و همکارانم در «گروه تئاتر لیو» برای زودن تمرکز فعالیت های تئاتر در تهران و جاری شدن تئاتر در تمام شهرهای ایران و دیگری، دغدغه تولید نمایش هایی برای «کودکان»، «نوجوانان» و «جوانان» که از مدت ها پیش با من بوده است.

«مترسگ» نمایشی برای «نوجوانان» است: از جنس جهان و زبان پر شیطنیت و شوخ خودشان و با پایانی که چندان بر باید و نیاید های خیلی از ما آدم بزرگ ها منطبق نیست. همان جهان پر شور و پر آشوبی که خیلی وقت ها وجودش و ماهیت حقیقی اش نادیده گرفته می شود: ساده انگارانه به جهان کودکی پس زده می شود یا بی رحمانه به سوی دنیای بزرگسالان رانده می شود.

- طراح حرکات: لیندا سرکیسیان
- مربی بدن: ویدا اشرفی
- طراحی و ساخت عروسک: تارا شوقی
- دستیاران صحنه و لباس: لیندا سرکیسیان، لینت سرکیسیان
- ساخت دکور: ورژ اوهانیان
- مدیر صحنه: مهدی سقا
- همراه صحنه: احسان صفرزاده
- مدیر روابط عمومی: مریم سپهری
- عکاس: مانی لطفی زاده
- طراح پوستر و بروشور: صالح تسبیحی
- مدت اجرا: ۷۵ دقیقه
- خلاصه نمایش:

«هنک» سگی است که نگرهبانی یک مزرعه بر عهده اش گذاشته شده است. او خودش فکر می کند کار خیلی مهم و سختی دارد و بدون حضور او امورات مزرعه نمی گذرد، اما در حقیقت سگی دست و پاچلفتی است که معمولاً گرسنه است و کارها را به شیوه ای اشتباه انجام می دهد.

یک شب، هنگامی که «هنک» در خواب ناز است و رویاهای شیرین می بیند، موجوداتی ناشناسی (چند گرگ) به مرغدانی مزرعه دستبرد می زنند، یک مرغ را می کشند و مرغ دیگری را می ربایند. «هنک» وارد عمل می شود تا راز این جنایت

طراح و کارگردان: محمدحسن معجونی

- مدیر پروژه: ساسان پیروز
- نویسندگان: جابر رضانی، پوریا کاکاوند، پیام سعیدی
- (بر اساس مجموعه داستان های «هنک، سگ گاوچران» نوشته «جان اریکسون»)
- بازنویسی متن: مهدی کوشکی
- بازیگران (به ترتیب الفبا): امیررجبی، مازیار سعیدی، هوتن شکبیا، میلاد شجره، شکب شجره، امیرحسین طاهری، حسام محمودی فرید
- گروه موسیقی: پویا پورامین، سارا بیگدلی شاملو، مارتین شمعون پور، روزبه فدوی
- طراح صحنه و لباس: ویشکا آسایش
- دستیاران کارگردان: رها شیرازی، ستراک گوجاماتیان

- تاریخ و محل تولد: همدان ۱۳۵۲
- تحصیلات: کارشناسی ارتباطات
- یادداشت کارگردان: برگ به وقت زوال می افتد و میوه به وقت کمال پس به خود بنگر که چون برگی زرد خواهی افتاد و یا سببی سرخ....

گلاب

- ساخت عروسک: طیبه آنجدانی - محسن پورقاسمی
- مشاور کارگردان و دستیار: اعظم ترابی
- موسیقی: رضا عباسی
- طراح صحنه: خسرو انصاری - امید انصاری
- طراح لباس: معصومه واحدی
- طراح پوستر و بروشور: ناهید رجایی
- صدا پیشگامان: بابک ابراهیمی، مجید بهرامی نژاد، محسن پورقاسمی، حمید ترابیان، اکرم ترابی، بهاره جلیلیان، حمید رضا رضایی، مریم والا مقام
- مدت اجرا: ۵۵ دقیقه
- خلاصه نمایش: یک قصه فولکلر در مورد پسری به نام رجب که به واسطه قد بلندش مورد تمسخر اهالی محل قرار می گیرد رجب در یک سنگی مشغول به کار می شود تا اینکه ...
- کارگردان: محسن پورقاسمی

- نام گروه: گروه صحنه همدان
- نویسنده و کارگردان: محسن پورقاسمی
- بازیگران: احسان ادیبی، راحله بیگلری، فاطیما پورقاسمی، اعظم ترابی، سناز خوش مهر، محمد طالبی، مسعود طاهری، لعلی عسلی نژاد، بهاره موسانیان، محمد مولایی

ستاره های جیبی

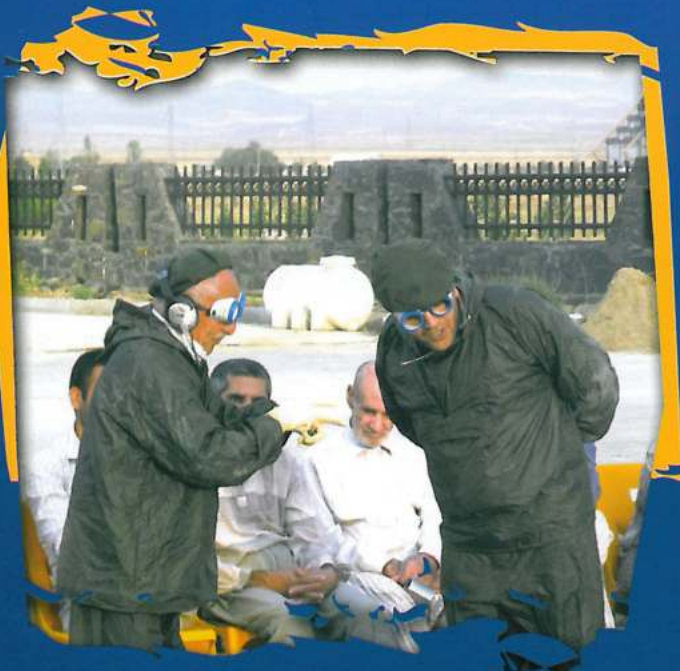
های آسمان، تمامی سعی و تلاشش را می کند و در نهایت با چیدن دو ستاره از آسمان می خواهد کارهایش را به دوش آنان بسپارد، و با این کار نظم تمامی قصه ها و داستان های طبیعت به هم می ریزد ...

یادداشت کارگردان: تئاتر کودک، روح بزرگ کودکان آینده را شکل می دهد. آموزش، تربیت و اخلاق در تئاتر کودک از ارکان اصلی تئاتر کودک می باشد، که صداقت و ایمان از نشانه های آن است. دوست دارم تئاتر کودک را با مشارکت کودکان کار کنم و از آنان بیاموزم و در کنار هم به خلق اندیشه های نوین و جدید بیاوریم.

- گروه نمایش ماد
- نویسنده، طراح و کارگردان: نیما بیگلریان
- سرپرست: احمد بیگلریان
- بازیگران: صبا بهرامی، امیر بابا شهابی، بهداد بلوغ فر، معین بابا الحوانجی، پدram معصومی
- طراح پوستر و بروشور: حمیدرضا جتیر بهر
- طراح گریم: معصومه اعتصامی فرد
- مدیر نور و صدا: نوشین بیگلریان
- دستیار کارگردان: مجتبی کردپور
- منتشی صحنه: صاعد حسنخانی
- مشاور کودک: باران دارپوی
- خلاصه داستان: پسری به دنبال چیدن ستاره

بیگانگان در شهر (همدان)

نام گروه: صورتک
نویسنده، کارگردان و طراح دکور: فواد ابراهیمیان
بازیگران: رضا افشاری، مهدی کوثری، مسعود کیانی، سید سجاد شاطریان، محمود غفاری
مشاور کارگردان: مرضیه درخشان نیا
دستیار کارگردان: مسعود زمانی
انتخاب موسیقی: حسام الدین شهیدی همدانی
طراح لباس: مرضیه درخشان نیا
طراح پوستر و بروشور: امیر پرژاد
یادداشت کارگردان: ای کاش کمی بیشتر قدر کودکی هایمان را می دانستیم

ماشین اسباب بازی (ملایر)

نام گروه: سپیدوسپاه
نویسنده، کارگردان: مهدی حبیبی
بازیگران: محسن محمدی - امیر شویبری - علی ونایی - سجاد شویبری - سعید سخاوت - مصطفی حمیدی راد - رضا میرزا بیگی - بهنام احمدوند - محمد مهدی محمودی
مشاور کارگردان: نرگس خاک کار
دستیار کارگردان: الهام ریاضت
موسیقی: محمدرضا غفوری
طراح صحنه: راضیه پاشایی - مهدی حبیبی
طراح لباس، طراح چهره پردازی و طراح پوستر و بروشور: راضیه پاشایی
عکاس: محسن اسماعیلی
ساخت ماشین اسباب بازی: راضیه پاشایی - مهدی حبیبی
تخصیلات: دیپلم ادبیات
یادداشت کارگردان:
گاهی دلت از سن و سالت می گیرد میخواهی کودک باشی ...

اون پایین آنتن نمی ده (البرز)

نام گروه: ترنج
نویسنده و کارگردان: فرامرز قلیچ خانی
دراماتورژ: نگین سرکانی
بازیگران: سعید رحیمی، فرامرز قلیچ خانی
مشاور کارگردان: ایمان اردی زاده
دستیار کارگردان: علی ذوالفقاری
موسیقی: سجاد کیانی، امیرارسلان کشانی، علی انوری، محمد بهرامی، سهراب ثنائی
طراح لباس: اناهیتا سرکانی
طراح پوستر و بروشور: نگین سرکانی
خلاصه نمایش: نقالی کلاغ و روباه در دنیای مدرن...
یادداشت کارگردان: ...

آیین گشایش

در آیین گشایش نوزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان، که عصر یکشنبه ۱۶/۷/۹۱ در چندین نقطه از شهر همدان و محلات شهری و حاشیه‌ای اتفاق افتاد، تعداد ۵۰۰۰ جلد کتاب با موضوع کودک و نوجوان، به کودکان و نوجوانان نواحی متعدد اهدا گردید. در این مراسم، ۵ نمایش خیابانی در پنج نقطه از شهر برای همشهریان فهمید همدانی اجرا گردید. همچنین در آغازین روز جشنواره، محوطه‌ی مجتمع سینمایی شهید آوینی، شاهد برگزاری برنامه‌های شاد و متنوعی بود، که با استقبال چشمگیر خانواده‌ها و کودکان و نوجوانان همدانی قرار گرفت. پایان بخش این مراسم گسترده و شایسته هم، نورافشانی بود و هلهله و شادی کودکان و نوجوانان پایتخت تاریخ و تمدن ایران بزرگ اسلامی.

رضا مهدی زاده / مدرس دانشگاه و طراح صحنه

تنوع و ریتم در طراحی صحنه، برای کودک ضروری‌ست

است، در حالی که به کارگیری رنگ‌های سرد (آبی، سبز و...) گرایش به فاصله‌جویی یا کم‌رویی را نشان می‌دهد. در عین حال، استفاده از رنگ‌های متعدد و یا فقدان رنگ، هر کدام معانی خود را دارند، که با مطالعه‌ی روان شناسی رنگ و روان شناسی نقاشی کودکان و به کارگیری این دانش برای شکل دهی به جهان شخصیت‌های نمایش، عامل مهمی در ارتباط و فعال سازی تخیل کودک است.

تنوع و ریتم در طراحی صحنه، برای کودک ضروری‌ست. چنانچه اشیاء و لوازمی را که طراحی کرده‌ایم، اندازه و یا حرکت ثابت و کاملاً مشابهی داشته باشند و به اصطلاح، ریتم ساده و ثابتی را دنبال کنیم، یک نواختی به وجود آمده، و تمام زیبایی‌های طرح را تحت شعاع خود قرار خواهند داد. استفاده از دکورها و اشیاء ساده با ترکیب‌بندی‌های متفاوت، ایجاد ریتم و نوعی حرکت در فضا می‌کند، که با توجه به اندازه و فرم اشیاء و دکورها نسبت به یکدیگر، این ریتم، شکل‌های متفاوتی به خود می‌گیرد. در ضمن، ریتم مورد نظر را می‌توان درباره‌ی جنسیت اشیاء، حرکت خطوطی که اشیاء را به لحاظ بصری می‌سازند و... نیز، ایجاد کرد.

طراحی صحنه در نمایش کودک، به عنوان یک مهارت، و شاخه‌ای تخصصی در رشته طراحی صحنه است، که ملزومات آن، شناخت؛

- ۱- روان شناسی کودک
- ۲- آشنایی با مقوله‌ی رنگ (تأثیرات و روانشناسی رنگ)
- ۳- ریتم و حرکت
- ۴- تنوع

در به کارگیری عناصر طرح از قبیل؛ خط، سطح، حجم، رنگ، اندازه، کیفیت اشیاء و... است.

امید به این که به تخیل کودکان سرزمین‌مان حرمت گذاشته، و با وسواس و دقت نظر بیشتری، به اجرای آثارمان برای این گروه مخاطب خاص بپردازیم.

کودک - به لحاظ روانشناسی و درک شرایط فکری و ذهنی‌اش - از اولین و مهم‌ترین شاخصه‌های طراحی در این گونه‌ی نمایشی‌ست.

طراحی صحنه در این گونه آثار، با این هدف انجام می‌شود که به تخیل نویسنده، حالتی عینی بخشیده، و یا آن را به گونه‌ای آشکارسازی نماید. تا کودک بتواند بهتر و عمیق‌تر و با لذت بیشتری با نمایش در حال اجرا، ارتباط برقرار کند. در این نوع طراحی، از سبک‌ها و شیوه‌های گوناگون برای فضا سازی استفاده می‌کنند. این سبک‌ها، یا برگرفته از سبک‌های برجسته در تاریخ نقاشی‌ست، و یا این که تجربیات شخصی طراح است. نکته‌ی بسیار مهم در انتخاب و به کارگیری این روش‌ها و سبک‌ها، این است که بتوانیم کودک را در مسیر تخیل اجرا و قهرمانانش قرار دهیم، تا قوه‌ی تخیل او را فعال و فعال‌تر سازیم.

اندکی تأمل در بازی‌های کودکان، خود بیان گر این مسئله است، که او با جان‌بخشی به اشیاء و عروسک‌های پیرامون خود، و با بهره‌گیری از آن‌ها در بازی، با پرنده‌های خیالی به پرواز درمی‌آید، و یا با سوسک و حشرات، درون زمین را می‌کاود و بدین ترتیب، حس همدلی، اعتماد به نفس، مهارت‌های زبانی و... را در خود کشف و بیرونی می‌کند. حال هر کیفیتی در اجرا - از قبیل؛ واحدهای دکور، آکسسوار، لباس، عروسک و نور - که در مسیر قهرمان نمایش و داستان قرار گیرند، در اصل به عنوان رمزهایی هستند، که در تخیل کودک، و در روزها و ماه‌ها و حتی سال‌های پس از دیدن نمایش، همچنان رمزگشایی شده، و خود هزاران داستان را با رهبری و مدیریت ذهن او هدایت می‌کنند.

تفسیر نقاشی کودکان، معانی و رمزهای بسیاری را کشف و بازگو می‌کند. روان‌شناسان معتقدند که عنصر رنگ، اولین عامل محرک‌ست، که کودک در برابر آن واکنش نشان می‌دهد، و هرچه زمان به جلو می‌رود، واکنش‌ها در برابر رنگ، کیفیت‌های متفاوتی را بروز می‌دهند. این اعتقاد وجود دارد که غلبه‌ی رنگ‌های گرم (قرمز، زرد و نارنجی) منعکس کننده‌ی گرایش به برون‌گرایی، جستجوگری، برخورد و مواجهه

منوچهر اکبرلو

نویسنده و منتقد تئاتر و سینما

تئاتر کودک؛ تئاتر احترام است

تئاتر خوب برای کودکان و نوجوانان، تئاتری است همراه با احترام. تئاتر باید بچه‌ها را جدی بگیرد و به عنوان افرادی بسیار باهوش‌تر از آدم بزرگ‌های نادان، با آن‌ها برخورد کند. این نوع سرگرمی‌ها باعث می‌شوند تا بچه‌ها با شیوه‌ی لطیفه گفتن و شوخی‌های محترمانه آشنا شوند. اگرچه این موضوع تأثیرات بد خاص خود را هم دارد. به طور مثال؛ تلفظ‌هایی از کلمات که در نمایش گفته می‌شود، و کودک همان تلفظ اشتباه و مسخره را که مقطعی و برای گرفتن خنده بوده است، یاد می‌گیرد. اما ما به آن نوع شوخی و خنده‌ای اشاره داریم، که علاوه بر خندیدن، کودکان را در نهایت به این فکر فرو می‌برد.

از سوی دیگر، احترام به کودکان به این معنی است، که در نمایش‌هایی که برای آن‌ها اجرا می‌کنیم، به مسایلی که دلیلی برای مطرح کردن آن‌ها وجود ندارد، نپردازیم. همان‌طور که قبل از این گفتم، سرگرمی کودکان باید باعث شود آن‌ها به فکر فرو بروند و با اثر تعامل داشته باشند، تا آن‌جا که از آن چیزهایی را یاد بگیرند. (عامل هم هیچ ربطی به کف زدن بچه‌ها در زمان بخش آهنگ ندارد!)

تئاتر کودک، تئاتر احترام است؛ چرا که کودکان خود امکان انتخاب ندارند، و بزرگ‌ترها برای‌شان انتخاب می‌کنند. بزرگ‌ترها هم، چه تئاتر خوب را بشناسند یا نه، از نمایشگران توقع دارند. بی‌توجهی نمایشگران به این توقع، سبب می‌شود که «کنون» بزرگ‌ترها، و «بعد»‌ها خود کودکان، عطای تئاتر را به لقایش ببخشند.

طراحی صحنه‌ی نمایش کودک، نوعی از طراحی‌ست که به بیان تصویری و ایجاد فرم‌های بصری، برای القاء صریح و ساده‌شده‌ی موضوعی مشخص، بر مبنای جهان یک متن نمایشی و شخصیت‌ها و قهرمان آن، برای مخاطب خاص (کودک) می‌پردازد. بنابراین، شناخت داستان‌ها و روایت‌های کودکان - به عنوان مبنای طراحی - و مخاطب

۱۳۷۹ خانه ما (مسعود کرامتی)
۱۳۷۵ بزرگ خیلی بزرگ (فرزین مهدی پور)
۱۳۷۴ مرد آفتابی (همایون اسعدیان)
۱۳۷۴ مصائب عاشق فقیر (حسین علی لیلستانی)
۱۳۷۴ شریک زندگی (علی خوش نشین)
۱۳۷۲ کودکانی از آب و گل (عطاء الله حیاتی)
۱۳۷۱ چشم‌هایم برای تو (خسرو شجاعی)
۱۳۷۱ لیه تیغ (جمال شورجه)
۱۳۶۹ گربه آوازخوان (کامبوزیا پرتوی)
۱۳۶۸ ریحانه (علیرضا ریسیان)
۱۳۶۷ ارنیه (کاظم بلوچی)
۱۳۵۷ چریکه تارا (بهرام بیضایی)

رضا بابک

متولد ۱۳۲۴ / تهران
فعالیت هنری را با بازی در تئاتر آغاز کرد، و با تأسیس اولین گروه هنری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، به اجرای نمایش پرداخت. او تئاتر حرفه‌ای را از دهه ۵۰ آغاز کرد، و در سال ۱۳۵۶ هم، حضور در سینما را با فیلم سینمایی «چریکه‌ی تارا» به کارگردانی بهرام بیضایی در سال ۱۳۵۶ تجربه کرد. او در فیلم‌ها و مجموعه‌هایی نظیر: دیوانگان متفکر (تله تئاتر) گاو صندوق (مجموعه‌ی تلویزیونی / ۱۳۸۸) ۱۳۸۷ دعوت به رنگ ارغوان (محمدعلی سجادی) ۱۳۸۳ شوریده (محمدعلی سجادی) ۱۳۸۴

هنگامه مفید

متولد: ۱۳۳۵ / تهران
پدرش از بازیگران سرشناس نمایش در زمان خود بود و در خوش‌نویسی، موسیقی و شاهنامه‌خوانی مهارت داشت. بعد از پایان دوره‌ی دبستان در هنرستان عالی موسیقی ثبت‌نام کرد، و بعد از پایان دوره‌ی سیکل هنرستان، به دانش‌سرای هنر رفت و هم‌زمان عضو تنها گروه حرفه‌ای نمایش کودکان و نوجوانان در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان شد. از سال ۱۳۶۳ همکاری دائم با صدا و سیما در زمینه‌ی نویسنده‌گی نمایشنامه‌های تلویزیونی عروسکی برای کودکان و بزرگسالان، صدایشگی، کارگردانی و شعر و آهنگ برای کودکان، داشت. در سال ۱۳۶۷، بعد از وقفه‌ای که بر اثر انقلاب فرهنگی پیش آمده بود، موفق به ادامه‌ی تحصیل شد و دوره‌ی کارشناسی را در رشته‌ی ادبیات نمایشی به پایان رساند. برخی از آثار او در

زمینه‌ی نمایش‌های عروسکی تلویزیونی عبارتند از: نویسنده و کارگردان مجموعه‌ی «مزرعه‌ی بی‌بی‌خانم» / سری اول نویسنده و کارگردان مجموعه‌ی «مزرعه‌ی بی‌بی‌خانم» / سری دوم نویسنده و کارگردان مجموعه‌ی «قصه‌های شبانه» نویسنده و کارگردان مجموعه‌ی «موسم گل» نویسنده، شاعر و کارگردان مجموعه‌ی «آشپز کوچولو» نویسنده، شاعر و کارگردان مجموعه‌ی «دارا و سارا» نویسنده و کارگردان مجموعه‌ی «سوتک و توتک» نویسنده‌ی اشعار و نمایشنامه و صدای عروسک «ابر و باد و مه خورشید» / کارگردان: کامبیز صمیمی مفخم نویسنده و صدای عروسک مجموعه‌ی «داداش و باباش» / کارگردان: کامبیز صمیمی مفخم نویسنده و صدای عروسک مجموعه‌ی «نازنین خانم»

عباس جهانگیریان

متولد: ۱۳۳۱ / قم
نویسنده و پژوهشگر دارای کارشناسی ادبیات نمایشی از دانشکده‌ی هنرهای زیبا، دانشگاه تهران ۱۳۷۰ / کارشناسی ارشد ادبیات نمایشی از دانشکده‌ی هنر و معماری دانشگاه آزاد ۱۳۷۸
نویسنده‌ی کتاب‌های: سازده کدو، هامون و دریا، دفترچه‌ی مشکل گشا، ابن مقفع، فارابی، اردشیر بابکان، خواب دختران چپ نیست، ترکیه‌ی انار / نویسنده‌ی نمایشنامه‌های طلاق، در حاشیه‌ی کویر، شمشیرگاه، میلاد، بچه‌های سلاله در روزهای انقلاب، گربه و بیرزن و...
فعالیت‌های پژوهشی: انجام تحقیق «تئاتر تلویزیونی کودک و نوجوان» برای مرکز هنرهای نمایشی / انجام تحقیق با موضوع آموزش هنر در

مدارس ایران برای وزارت فرهنگ و آموزش عالی / کتاب شناسی، مقاله شناسی و نمایه پایان‌نامه‌های تئاتر کودک و نوجوان به همراه تسرین اسدی / کتاب ماه کودک و نوجوان تیرماه ۱۳۸۲
فعالیت‌های آموزشی: تألیف کتاب مبانی آموزش کارگاهی نمایش‌نامه‌نویسی کودک و نوجوان از طرح‌های مصوب دفتر تئاتر کودک مرکز هنرهای نمایشی (سپرده شده به انتشارات علمی فرهنگ) تدریس نمایش‌نامه‌نویسی در انجمن نویسندگان کودک و نوجوان
برگزاری پنچ کارگاه آموزشی در سیزدهمین جشنواره تئاتر کودک اصفهان / آبان ۱۳۸۵.

هیئت انتخاب

این بار نیز نخستین مرحله ی اجرایی و شروع جشنواره با هیئت انتخاب بود و انتخاب آثار و انتخابی سخت و دشوار که ساعت ها به طول انجامید، و به اعتراف دبیر محترم جشنواره جناب آقای شهرام کرمی، نه کم سابقه که بی سابقه بود.

البته کار هم سخت بود. گزینش ۱۶ اثر از بین ۲۳۷ اثر رسیده به دبیرخانه ی جشنواره کار آسانی نبود.

البته می شد و جدان و اخلاق را نادیده گرفت و کار انتخاب را در نیم ساعت به پایان برد، اما نشد، نشد که و جدان و اخلاق را زیر پا گذاشت. اعضاء محترم این هیئت ساعت های متمادی به بحث و شور، و حتی جدل پرداختند، با استدلال های هنری و منطقی خود، و در نهایت ۱۶ نمایش از بین همه ی آثار انتخاب گردید. هیئتی پنج نفره که در این جا معرفی می شوند:

بهرام شاه محمدلو

متولد: ۱۳۲۹ / تهران

تحصیلات:

فارغ التحصیل رشته ی هنرهای نمایشی از دانشکده ی هنرهای زیبا / ۱۳۵۲

برخی از سوابق

کاری و اجرایی:

کارگردان، هنرپیشه ی تئاتر

و تلویزیون

یکی از تشکیل دهنده گان

اولین گروه مرکز حرفه ای تئاتر

کانون پرورش فکری کودکان

و نوجوانان در سال ۱۳۵۰ / خالق مجموعه ی آقای حکایتی (کودک و نوجوان) و ایفاگر

نقش هامون در سریال گرگ ها، و بازی در نمایش افرا یا روز می گذرد ۱۳۸۶ و ...

داوود کیانیان

متولد: ۱۳۲۱ / تهران

تخصص: نمایشنامه نویسی، کارگردان،

مدرس تئاتر کودکان و نوجوانان، و نمایش خلاق

تحصیلات: کاردانی هنر - گرایش

تئاتر از انستیتو مربیان امور هنری ۱۳۵۰

/ کارشناسی ارشد (معادل) از وزارت

فرهنگ و آموزش عالی ۱۳۷۶ / آموزش

کوتاه مدت نمایش عروسکی در فرانسه

۱۳۷۴ / دارای نشان درجه یک هنری (معادل دکترا) از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ۱۳۸۷

برخی از سوابق کاری و اجرایی:

تدریس نمایش خلاق و تئاتر کودکان و نوجوانان: در کلیه ی مقاطع تحصیلی آموزش و پرورش

۱۳۴۰-۱۳۴۴، تربیت معلم، موسسه ی عالی سوره، دانشگاه آزاد، مرکز آموزش کانون پرورش فکری

کودکان و نوجوانان، جهاد دانشگاهی، دانشکده ی علامه طباطبائی

نویسنده گی نمایش نامه های:

اجاق کور، شلیک، صدبار اگر توبه شکستی باز، غیر از خدا هیچ کس نبود، شطرنج باز، صدای پای

موجود، تمنای باران، بچه ها و سگ ها، داد و بیداد، راز درخت مقدس، پرند و فیل و ...

مجتبی مهدی

متولد: ۱۳۲۷

تحصیلات: دیپلم طبیعی

نویسنده گی، کارگردانی و

عروسک گردانی نمایش های:

موشی مهربون شده، ما دیگه گول نمی خوریم،

بچه ها بیابن به بازی، راه آزادی، سرخ و سفید

مثل هلو، قصه های مبارک، قصه ی قدیمی شهر خرگوش ها، این همه غول، جشن بزرگ مورچه ها، شازده

پسر بازیگوش، گرگ بد کنده، نوئی بود و پنیری بود، پسر شجاع، سگ و گربه و ...

ناصر آویژه

متولد: ۱۳۵۰ / اهواز

فارغ التحصیل انجمن

سینمای جوان مرکز اهواز

۱۳۷۲ / فارغ التحصیل

دوره ی جامع کارگردانی

از مرکز آموزش فیلم سازی باغ فردوس ۱۳۷۵ / فارغ التحصیل دوره ی بازیگری

از آموزشگاه «حمید سمندریان» ۱۳۷۶ / کارشناسی ادبیات فارسی ۱۳۸۲

کارگردانی و بازی در نمایش های:

چهار صندوق شادی، صندوقچه ی مروارید، طلسم شهر قصه، یه شهر بی پرند،

پسرک لبوفروش، سه بچه خرگوش، بهشت شداد، یا تارالله و ...

حسین صفی

تاریخ و محل تولد: ۱۳۴۶ همدان

تحصیلات: کارشناسی ارشد از دانشکده سینما تئاتر دانشگاه هنر تهران

فعالیت ها: مدرس سینما و تئاتر، نمایشنامه نویسی و کارگردان، منتقد سینما و تئاتر، نگارش بیش از چهل نمایش نامه، کارگردانی بیش از سی نمایش، چاپ پنج

نمایشنامه در انتشارات نگیما ی تهران، حضور در جشنواره های بین المللی فجر و آیینی سستی، منتقد چندین جشنواره ی تئاتر، تولید چند تله تئاتر - سریال و مجموعه

برای تلویزیون و رادیو، نگارش رمان و کتاب ناشناخته های حیوانی در درام مدرن، عضو انجمن کارگردانان خانه تئاتر کشور، داور چندین جشنواره کشوری - منطقه ای

و استانی، سردبیر چندین بولتن جشنواره های استانی - دانشجویی - منطقه ای، عضویت در هیئت های بازخوانی - بازبینی جشنواره های دانشجویی - استانی - بسیج -

کودک و نوجوان و عاشوراییان، مدیر اجرای پانزدهمین جشنواره تئاتر استان همدان و نخستین جشنواره منطقه ای نمایش های کوتاه در غرب کشور، نگارش فیلم نامه

بلند سینمایی سرخابی تولید شده، نگارش فیلم بلند انیمیشن سید جمال تولید شده، عضویت در شورای نظارت بر نمایش همدان در چهار دوره و ...

تلاش

تو با خدای خود انداز کار و دل خوش دار

همیشه این گونه بوده، همه جا هم این گونه است، نه فقط این جا، هم در سینما، هم در تئاتر و هم در جاهای دیگر. معمولاً بانیان هر جریانی و تلاش گران هر فرایندی که پشت پرده نامیده می شوند، همواره در پشت پرده می مانند و کمتر زمانی به چشم می آیند. زیرا اغلب و کمی تا قسمتی طبیعی ما بیشتر روی صحنه و روری پرده را می بینیم تا پشت صحنه و پشت پرده. در برگزاری نوزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان نیز به قاعده ی آن چه در بالا گفتیم دست اندر کاران و تلاشگران این رخداد بزرگ نمایشی چنان که باید نخواستند و نشده که دیده شوند، بنابراین شاید وظیفه باشد که دست کم با نام بردن از ایشان و شمردن اندکی از بسیار تلاششان به یادمان آیند.

کمیته ی پشتیبانی و مالی

همکاران این کمیته:

حمید عالمشناس همدانی (مسئول کمیته)

داود ابوترابی رنجبر (قائم مقام)

عباس ابراهیمی (تدارکات)

مرتضی بیات (امور اداری، هماهنگی و مکاتبات با ادارات، مسئول

توزیع غذا) مرتضی آوش (انبار و خدمات) ساسان ضیائی (تنظیم

قرارداها) محمد عباسی ترکمان (امور نقلیه) امیر صحتی موقق (مسئول

IT) امیر رضا عبدالملکی (متصدی انبار)

علی نوروزیان (جمعدار اموال) پریسا

فتحیان - (تنظیم اسناد مالی) احمد

صحرائی، هادی صادقی، احمد رهی

معیری (خدمات)

حمید عالم شناس: تمامی

فعالیت های فرهنگی جذابیت و زیبایی

خود را دارد، اما کار برای کودکان و

نوجوانان که آینده سازان کشور هستند و

جهان در آینده به دست آن ها اداره خواهد

شد، خلوت دیگری دارد. خصوصاً تئاتر کودک و نوجوان که هنر چهره

به چهره، زنده و متعالی است و در انتقال ارزش های انسانی و الهی به

کودکان و نوجوانان نقش پر رنگی دارد. مسئولیت آماده سازی برخی

از زمینه ها برای برگزاری نوزدهمین جشنواره بین المللی تئاتر کودک

و نوجوان همدان به لحاظ پشتیبانی برعهده پشتیبانی و مالی است که

کمیته ی تبلیغات

همکاران این کمیته:

مهدی عالیفر (مسئول کمیته)

رضا محقق (جانشین مسئول کمیته و ناظر بر انجام امور

تبلیغاتی و چاپی)

ناصر قره باغی (ناظر بر اجرای نصب بنرهای تبلیغاتی)

فریبا مروت (طراح امور چاپی و تبلیغاتی)

مهدی عالیفر: نوزدهمین جشنواره بیین المللی تئاتر

کودک و نوجوان به منظور ازتقاء کمی و کیفی در زمینه تئاتر

و رشد و بالندگی و تعامل بین کارگردانان و بازیگران فرصت

مناسبی را دست می دهد تا این هنر هرچه بیشتر در بین مردم و

علاقه مندان جایگاه خود را تثبیت نمایند.

تلاش شد با حمایت استاندار و معاونان محترم و در یک فضای همدلی و همکاری به بهترین شکل انجام وظیفه شود. هدف کمیته پشتیبانی و مالی زمینه سازی برای آرامش و آسایش مهمانان و دست اندر کاران جشنواره است، تا تمامی کسانی که با دغدغه آینده ی کودکان و برای الگوسازی و آموزش و تربیت آن ها در جشنواره همدان حضور یافته اند، بدون چالش و در فضایی فراهم و آماده به فعالیت خود بپردازند. امیدوارم در این فضا کودکان و نوجوانان همدانی با فرهنگ اسلامی - ایرانی به واسطه دیدن نمایش ها بیشتر آشنا شوند و در کنار آن با حضور هنرمندان کشورهای جهان زمینه آشنایی با فرهنگ های مختلف برای آن ها فراهم آید. با آرزوی روزی خوش در همدان برای تمامی مهمانان گرامی، برای تمامی فعالان جشنواره، سلامتی و توفیق از درگاه خداوند متعال مسئلت دارم.

داود ابوترابی: به کودکی ام که فکر

می کنم، یاد بازی های الک دولک، قوقو،

فوتبال در زمین های خاکی و ... می افتم،

یاد آژیر قرمز، حمله هوایی، موشک، شهادت

بچه های مدرسه ... شاید نوجوانی من و امثال

من در هیاهوی جنگی نابرابر و باطل از سوی

رژیم بعث گم شد، شاید به یک باره بزرگ شدم و طعم شیرین دنیای

کودکی را نچشیدم، ولی امیدوارم روزی دنیا به جایی برسد که همه چیز

بر کودکان شاد باشد و رنگی و خبری از جنگ و انفجار و درگیری و

کشته شدن بچه ها نباشد. و همه چیز برای کودکان ملل خلاصه شود

در صلح و دوستی و شادی و جشنواره ... انشاءالله

مهدی چایانی (پیش کسوت تئاتر همدان)

بابرگزاری جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان در همدان احساس غرور می کنم

با برگزاری جشنواره بین المللی تئاتر کودک و نوجوان در همدان احساس غرور می کنم و افتخار می کنم که من یکی از پیشنهاد دهندگان همین جشنواره تئاتر کودک در همدان بودم. چون قدیم که جشنواره کودک نبود و این همه پروپا پیدا نکرده بود، ما در کنار اجرای تئاتر برای بزرگ ترها بعضی وقت ها نمایشی هم برای کودک کار می کردیم، مثل نمایش جنگل سرسبز که خود من روی صحنه بردم. تا این که سال ۷۰ بچه های تئاتری جمع شدیم و پیشنهاد برگزاری جشنواره سراسر تئاتر کودک را دادیم و خوشبختانه اداره ارشاد هم پذیرفت و تا ۹ سال هر ساله به نام جشنواره ی تئاتر کودک امید برگزار شد و متأسفانه سال ۷۹ از خانه خود رفت و سپس بعد از ۱۰ سال یعنی سال ۸۹ دوباره بازگشت و شور و حالی به تئاتر همدان داد و من امیدوارم دیگر هیچ وقت از خانه اصلی خودش، یعنی کهن شهر همدان قهر نکند و پیوسته چراغش فروزان باشد.

مکان برگزاری	مکان برگزاری
۱- مجتمع فرهنگی هنری شهید آوینی	۱- مجتمع فرهنگی هنری شهید آوینی
۲- مجتمع فرهنگی هنری بوعلی سینا	۲- مجتمع فرهنگی هنری بوعلی سینا
۳- مجتمع فرهنگی هنری بوعلی سینا (پلازو)	۳- مجتمع فرهنگی هنری بوعلی سینا (پلازو)
۴- سینما کانون	۴- سینما کانون
۵- تالار فجر	۵- تالار فجر
۶- سالن دانش آموزی	۶- سالن دانش آموزی

مجموعه بوعلی سینا (سالن اصلی)	مجموعه بوعلی سینا (سالن پلازو)	تالار فجر	مجموعه شهید آوینی	کانون مقهده	سینما کانون (سالن اصلی)	سینما کانون (سالن پلازو)	تبه مصطفی	ارامگاه بوعلی	بوستان مردم
۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
دزدان دریایی امید نیاز اصفهان	جای بابونه برای بروم (ویژه خردسالان) ک: ایرنه بلی ن: سارکرت حسین لرنه بلی سوئیس	افسانه های نو ک: حسن دادشکر ن: داود کیانیان تهران	پریما در آسمان ک: محمد رضا ملکی ن: مژگان قربانلو تهران	دوست شگفت انگیز نیک ک: محمد حاجی بابایی ن: سپید حسین فدایی حسین قم	دوست شگفت انگیز نیک ک: محمد حاجی بابایی ن: سپید حسین فدایی حسین قم	دوست شگفت انگیز نیک ک: محمد حاجی بابایی ن: سپید حسین فدایی حسین قم	دوست شگفت انگیز نیک ک: محمد حاجی بابایی ن: سپید حسین فدایی حسین قم	دوست شگفت انگیز نیک ک: محمد حاجی بابایی ن: سپید حسین فدایی حسین قم	دوست شگفت انگیز نیک ک: محمد حاجی بابایی ن: سپید حسین فدایی حسین قم

آیین گشایش مناطق پنج گانه (پارک کودک - پارک خلسر - پارک دیراج - محوطه تالار فجر - محوطه مجتمع شهید آوینی) روز یکشنبه ۱۶ مهرماه ۱۳۹۱ ساعت ۱۶/۳۰ صبح آیین پایانی، مجتمع فرهنگی و هنری بوعلی سینا روز شنبه ۲۲ مهرماه ۱۳۹۱ ساعت ۹/۳۰ صبح

The message of Mr. Hosseini the minister of education and Islamic guidance to the 19th international theatre festival for children and youth

The unique world of children is very different from the world of adults because the children's world is of unique features and it is a must to adults to be attentive to children's world because as a matter of fact, the growth of our societies depends directly on it. Development is not possible without exact planning and the growth of children is not possible without considering the shaping process of children's personality. Cultural system of our society depends on children as Imam Khomeini; the Leader of Islamic Revolution of Iran introduced them as the future soldiers of Islam and Iran.

Children's and youth's theatre can bring into being the sense of agreement, cooperation and creativity and it plays an important role in creating and shaping the cultural identity and personality of the children. Theatre is a useful method that enables us to perceive difficult concepts. Considering these important matters the theater for children and youth must be purposeful and growing. The artists of the artistic assistance, the authorities of general office of performing arts and the managers of general office of culture and Islamic guidance in Hamadan do their best to achieve this ideal goal.

The message of Mr. Azad the governor of Hamadan province to the 19th international theatre festival for children and youth

Hamadan, the capital of Iran's history and civilization, is proud to be the host of 2012 international children and youth theatre festival for the next time from October 8 to 13. As this international festival was held in Hamadan for several years, it experienced different challenges and achieved many successes during these periods. Separating children theatre from the youth theatre and registering the theatre festival in the calendar of international artistic events are of special importance to the theatre artists. Relying on humanistic and Islamic criteria, the international theater festival is to spread theatre all around the world and in this course it encounters various challenges and complications. These humanistic and Islamic criteria consider the art as a sublime means of communication and interaction. Presenting the sublime art and applying theater to

increase the life standards of children and youth are the tasks of the artists who honor humanistic virtues, values and respect to holy messengers. We hope that the international theatre festival for children and youth achieves this goal and becomes a turning point for all of the committed artists. Furthermore, it is a must to us to be attentive to national matters and make a suitable situation for more cooperation and interaction of the theater artists and to establish some useful methods to highlight the crucial role of theatre in the children and youth training and instructing. With the best wishes and days filled with good and happy memories and with the best wishes for the bright future full of hope and happiness for the children of world.

Mon.
8.oct.2012

Bu-Ali Sina Cultural Center (Auditorium)	Bu-Ali Sina Cultural Center (Hall no.1)	Fajr Hall	Avini complex	Mahdia Kanoon	Kanoon Cinema (Auditorium)	Kanoon Cinema (Hall no.1)	Mosala Hill	Avicenna Tomb	Mardom Park
10 16 18	10 16 18	10 16 18	10 16 18	10 16	9-12 14-17 22-23	9-12 14-17	11 17 19	11 17 19	11 17 19
The Matsag (Dog) W & D: Hasan Majooni Tehran	The Pocket Stars W & D: Nima Biglarian Hamadan	Golab W & D: Mohsen Poor Qasemi Hamadan	You and Me and Bastoor W & D: Saeed Tashakori Mashhad	Koosa Galin (a traditional performance) D: Marzia deraikhsan W: Foad Ibrahimian Hamadan	Workshop Gobedin Sadeqi (Ph.D.)	Workshop Gobedin Sadeqi (Ph.D.)	Foreigners in the City Food Ibrahimian-Hamadan The Toy Car Mahdi Habibi-Malayer	Foreigners in the City Food Ibrahimian-Hamadan The Toy Car Mahdi Habibi-Malayer	Foreigners in the City Food Ibrahimian-Hamadan The Toy Car Mahdi Habibi-Malayer
70 min ■	40 min ●	55 min ■	50 min ▲	40 min ▲			18 min 30 min 25 min	30 min 18 min	25 min 18 min

مدیر هنری (صفحه آرا و گرافیک) : حمید رحایی
گزارش نوجوانان : پویا سعیدی، علیرضا اسدی
هماهنگی : محمود غفاری
ناظر چاپ : محمد کلجمدی
تایپ : الهام خلیلی
چاپ : پیام رسانه

روزنگار نوزدهمین جشنواره ی بین المللی تئاتر کودک و نوجوان
صاحب امتیاز : اداره ی کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان همدان
مدیر مسئول : هادی فیض منش
سر دبیر : حسین صفی
تحریریه : حسین صفی، شهرام بزرگی، قوآد ابراهیمیان
بخش بین الملل : شبنم جهرایی
عکس : مهدی کلهری، عاطفه کمالی، محسن عیسیایی

The message of Mr. Bayat

the director general of education and Islamic guidance of Hamadan and the executive manager of the Festival to the 19th international theater festival for children and youth

"Word" is the first entity that was created at the beginning of Creation and God sent His holy words to His humanist prophet, Mohammad. Human beings used "dialogue" as a means of talking to the Creator, God. In the course of time, dialogue was used as a certain element in ceremonial performances and then it was used in theatre too so word is the basic and essential element of dialogue. Religion, human being and performance are twins. Per-

formance is an ancient phenomenon but theatre is the new version of performance so we conclude that performance and theatre are different phenomena.

As religion, human being and performance are twins, acting and performing is innate and natural in the essence of human beings.

The evidence of this statement is that all of children love acting, their creative minds encourage them to see themselves in vari-

ous characters as a police man, teacher, farmerConsidering these matters we can say that the production of theatre for children and youth is a difficult, artistic and elegant task because the children cannot accept the simplistic and nonsensical works.

This festival is a good situation for all of artists to do their best for children and youth and it encourages us to produce suitable, artistic, worthy and purposeful works for them.

Hamadan

Hamadan province with an area of 19,491 square kilometers is located in the western part of Iran. It's bounded on the north by Zanjan and Qazvin provinces, on the south by Lorestan province, on the east by Markazi province and on the west by Kermanshah and Sanandaj provinces. According to the latest census the population of Hamadan province is 1,703,267 persons. It consists of 9 counties, 23 districts, 27 cities, 72 rural districts and 1085 villages. The city of Hamadan with an area of 4118 square kilometers is located amid mount Alvand alleys toward the eastern border of the province and it's bounded on the north by Razan and Kabudarahang, on the south by Touyserkan and Malayer, on the east by Markazi province and on the west by Bahar. As a mountainous city in the west of Iran, Hamadan, has several notable mountains such as Ghezelarsalan, Shahneshtin, Kalaghlan, Daembarf, Kolah ghazi, and amongst these high mountains, Mount Alvand is the highest one and it is one of the major attractions of this city. Since the ancient time, the name of Hamadan was associated with mount Alvand. The oldest inscriptions from the Assyrian people

of Mesopotamia refer to this area as "Kassian's city", proving the civilization of the city of Hamadan in at least 4000 years ago. The city of Hamadan is recognized as the fifth historical and cultural city in Iran. Hamadan is the city of several famous celebrities such as Baba Taher, Araghi, Eshghi, Avicenna, and Eynalghozat. From different historical and cultural periods there are several remains in Hamadan: Hegmatana Hill, Ganjnama Dome, Qorsoleum, ni Square, Inscriptions, the Stony Lion, Alavian Tower, Mordecai and Esther Mausoleum, Imam Khomeini Tomb, Avicenna tomb, Baba Taher tomb and many other historical and Islamic relics that can be seen in this city.

